

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Lævino Torrentio iterùm Romam ablegato Theodorus Middelton accinebat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

O quàm sagacis tunc micantes
 Ingenij emicuere soles!
 Magni stupebat consilium viri
 Cum purpuratis Roma clientibus,
 Ex ore pendeat loquentis
 Italici podium theatri.
 Non te mouebant munera, non Deus
 Adulterabat versus in aureos
 Quondam liquores, at reclusas
 Ante fores vigil excubabas.
 Non extimebas, dicere, veritas
 Quod consulebat te residens ingis
 Gaudens recepit, & gementi
 Roma foro patriæ remisit,
 Strauit benignum Tibris iter rati,
 Magnique labens sub pedibus viri
 Nāuem ferebat: illa, velox
 Per placidas equitabat undas.

A Grousbefuio Eburonum Principe ite-
 rum Legatus ad GREGORIVM XIII.
 Pontificem Maximum amandatur.

LÆVINO TORRENTIO
 iterum Romam ablegato

Theodorus Middleton accinebat.

QVâ celebrè tua facta chely? quas reddere laudes
 Sufficiam? inferior vox omnis & omnia sordēt
 Verba, quibus meritos depromere posset honores
 Gratus amer: non si pariter mihi vertice lato

Iungat Palladias & Smyrna & Mantua lauros,
 Factis digna canam. videor spectare loquentem
 Iungentemque manus, pedibusque optata ferentem
 Basia, & augustam cupidum contingere dextram.
 Tene igitur viduata suo te Praesule misit
 Belgica? ut Ausonia Patres, ut sacra videres,
 Limina, Tarpeio non concessura tonanti?
 Sic ergo dedit illa tibi, dedit ora tueri
 Quae calum quae terra colit; dedit illa tueri
 Lumina, quae totum lustrant Phoebæ amula mundum
 Excubiis intenta suis: tu verba loquentis
 Dignus, & alternas audire & reddere voces:
 Permissum spectare tibi decora illa Quiritum,
 Et sacros proceres, quales non Romula vidit
 Curia, cum rigidos vestivit purpura patres,
 Et sua patricia clausit vestigia lunæ
 Ordinis ambitiosus honos, seriesque parentum
 Patricius cognata viris, patrumque refulsit
 Splendor, & attonita supplex reuerentia Romæ
 Purpureos mirata senes; nec cernere tantum,
 Sed coram sedisse datum, sed iungere voces
 Concessum, & dubia penetrantia pandere mentis,
 Ac sensus nudare suos. Quid cetera narrem,
 Vix nostram narranda chely? te Dardana tellus,
 Et septemgemino stupuit circumdata muro
 Roma, nec ignota potuit miracula formæ,
 Externumque putare decus; sic gratior oris
 Splendor, & in vultu grauitas pracone reluxit,
 Ingentes confessa animos, virtusque per omnem
 Dispensata virum, maiestasque incluta fulsit.

Ita summo Pontifici GREGORIO XIII.
 placuit ob singularem prudentiam TOR.

R E N-

RENTIVS, vt aureâ clauē donatum Cubiculo suo præfecerit. Dignitas ea est quæ raro, præterquam Cardinalibus, vlli solet euenire. Placuit eam ita celebrare.

LÆVINO TORRENTIO

aureâ PONTIFICII cubiculi
clauē donato.

Exosus tenebras indignatúsque latere
Indiciis monstratur honos, & gaudet apertâ
Luce frui, nescitque regi, signis que relucet
Maestas contenta suis. sic Romula quondam
Curia, patricij aspexit sacraria cœtus
Augustos confessa viros, trabeatâque vidit
Agmina, regalis patres cùm purpura quondam
Præcinxit, Tyrioque sinus circumdedit ostro.
Annua sic lecto signari tempora vidit
Consule, vibratâsque procul radiare secures,
Rostrâque & Augustum Latij penetrabile senatus
Scandentem, (trepidum cùm circa vulgus) & alto
Dictantem sua iura foro: sic tempora cingens
Infula, vittato quondam quæ vertice fulsit,
Pontifices mystâsque probat, sacratâque tantum.
Agmina, quos sacri penes est reuerentia iuris.
Non aliter LÆVINE tuo decreta labori
Maestas signata nitet, non infula crines
Implicat, aut sese (sacros testatus honores)
Attollit vittatus apex, Tyrioque tumescens
Murice dat vanos ventosa superbia fastus.
Longè alia est fortuna tibi, meliusque refulget